

men først og fremmest bidrage med humanitære ting.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg havde ellers bestemt mig for, at hr. Villy Søvndal havde fået så mange svar efterhånden, at tingene var afklaret. Men det lykkedes alligevel hr. Søvndal med sin ordførertale at få mig til at tage ordet. For hr. Søvndal gør sig skyldig i grov manipulation. Jeg vil sige det på den måde: Det er ikke bare noget, vi tror; det er noget, vi ved.

For hr. Villy Søvndal fremførte adskillige påstande, hvor han sagde: Det er ikke noget, vi tror; det er noget, vi ved. Jeg ved godt, hvorfor hr. Villy Søvndal bruger den formulering. Det, hr. Villy Søvndal bare glemmer, er, at på det tidspunkt, hvor Danmarks statsminister brugte de formuleringer, blev de efterfulgt af denne sætning: fordi det har FN fortalt os fra 1998. Derfor skal hr. Villy Søvndal holde op med den grove manipulation, der ligger i det.

Så skal hr. Villy Søvndal overveje, om ikke det, at FN har bedt om, at vi fra dansk side, i det hele taget fra alle medlemsnationers side, deltager aktivt i at skabe en sikkerhed i Irak, var mere interessant end indenrigspolitisk fridder.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår, at hr. Ulrik Kragh følte, at han blev manipuleret med, da jeg citerede statsministeren. Det var sådan set ikke hensigten. Jeg ved godt, at det var statsministeren, der kom til at sige de meget huskede ord, altså alle de der ting, der viste sig at være forkert. Det var ikke noget, han troede; det var noget, han vidste.

Jeg er ked af, at det i den grad tænder hr. Ulrik Kragh, for i virkeligheden burde det jo vække til selvransagelse. I virkeligheden burde hr. Ulrik Kragh, når han nu er færdig med at blive undervist af udenrigsministeren, jo overveje, om det ikke var dumt at være så selvsikker på noget, der var så forkert, og overveje, om ikke det amerikanske spin, der blev lavet omkring alle de forkerte begrundelser, i virkeligheden er grunden til, at vi i dag står med de problemer, vi står med.

Så ved hr. Ulrik Kragh jo godt, at i 1998 havde Folketinget besøg af Scott Ritter, som var leder af den tidligere våbeninspektion. Han sagde til Folketinget, at alle Iraks masseødelæggelsesvå-

ben stort set var ødelagt, dengang de trak sig tilbage i 1998.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det jo med hr. Villy Søvndal som med mange andre af dem, der har stillet spørgsmål til diskussionen i dag, at de hellere vil kigge tilbage end se frem. Spørgsmålet i dag er et spørgsmål om, hvorvidt det vil være fornuftigt at se fremad, kigge på, at FN har bedt alle medlemsnationer om at deltage aktivt i at sikre en stabil og sikker udvikling i Irak, således at man kan få afholdt valg, således at irakerne kan komme i gang med en irakisering, således at man kan bygge en fri og demokratisk nation op.

Det er hr. Villy Søvndal fuldstændig ligeglad med, for hr. Villy Søvndal har mere travlt med at kigge bagud. Man kan være uenig om bevæggrundene til, at situationen er, som den er i dag, men alt andet lige er den fremtid, der tegner sig for irakerne, væsentlig skønnere og væsentlig bedre end det, som Saddam Hussein var udtryk for. Det håber jeg også hr. Villy Søvndal vil erkende.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det kendetegner vel altid mennesker, der er trængt af nutiden, at de hellere vil se frem end tilbage. Jeg tror også, at mange, der sidder i vores fængsler, ville foretrække, at man ikke kiggede så meget tilbage, men i højere grad kiggede fremad. Men det er da en del af det hele at kigge tilbage.

Selvfølgelig er det nødvendigt at minde om alle de forkerte begrundelser. Jeg kan godt forstå, det er ærgerligt at måtte høre på dem, men en selvstændig del af den misere, man er endt i i Irak i dag, er da, at man tog så uhyggelig fejl på alle stræk. Hvis man ikke vil lære af fortiden, så er der ingen løsning på den nuværende konflikt i Irak.

Hvis man fortsat bygger sin argumentation på, at det kun er enkelte spredte modstandsgrupper, vi har med at gøre, når alle efterretningsskilder siger det modsatte, fordi man vil et forskønnet, fortegnet billede, fordi det passer bedst ind i historiefortællingen, så er der ingen løsning på den her konflikt.

Efter min opfattelse er der to hovedingredienser til løsningen. Den ene er at sige undskyld for alle de fejl, vi lavede – med »vi« mener jeg hr.